

הרב ח' יוסף ז' זצ"ל
אברהם קצנבל אצ"ל

של' וזכ"ר
הנצי"ק קרבן בקראמן הוי"ט. מקריב ומתחננים מבקשים
דעת עליון על הצנינים אלו
א. הן הרגלים, או אבר, או שנימה (כדל):
א. רק אם הם יבואו לשם הרגלה כל היום, והכל זמן?
ב. אגילו רק לחצי יום?
ג. אגילו רק אחד כל המעשים (והחכים לעוד ויחזיקו קומה)
ד. אם היה הן' (חבוב):
א. רק קמטופס
ב. רק לקיר לי יארק?
ג. רק מאמץ וקא?
ד. גיל מקום שהוא?
ועל ידע הצנין הציגו אז אני בולט במקום השני
הצנינים הן, אצל אני מצוי לז' שאם צנין למאמץ שדל
ולאן סן כק' אצ"ל וסן בקמטופס בקצנבל
זל הירובת והצקור חן כסר ושמן וזריא
אליצור עז. צאף האמץ איז לא ידע לירקם

הנצי"ק קרבן בקראמן

מנצ"ר עלני סטיק אקוסט. המקום (כיון שהמקום הנה
המקום) - כפשוטו כפשוטו

ומהו הכתיבה עוה"פ אלי?! (ובחוח"מ)
אין מקום צ"ל שאם אנו אנטי בחוח"מ - וכך יכחו
ספיקות עם אית' ככ"ז אצ"ל התושבים הנ"ל
אזכיר עה"צ

ומהו הכתיבה עוה"פ אלי?! (ובחוח"מ)
ובמילא אין מקום כלל שגם אני אכתוב
בחוח"מ! - ובכלל יבררו ספיקותיהם גם
לעת"ל בכ"ז אצ"ל התושבים הנ"ל)
אזכיר עה"צ

ועל עצם השאלות שמבקשים את דעתו
הקי בקשר לשעות עבודתם של הרבנים וכן
עי"ד המועמד השלישי לבד"צ, ועי"ז הואיל
הרבי לענות:
מכבר עניתי ששייך לתושבי המקום
(כיון שהמדובר ברבני המקום) - כפשוטו
בשו"ע.

המענה על הדו"ח השני שנכתב בחוח"מ
פסח תשמ"ו, והמענה היה כרושם בצד
ב"אסרו חג",
השאלה היתה שמבקשים את דעתו הקי
דעת עליון על השאלות דלקמן ועל זה ענה
הרבי "ה"ז דעת השו"ע".

הרבי מלך המשיח במהלך יחידות של הרה"ח אהרן דוב סופרין:

עם הכוחות של המשלח, אפשר לעשות יותר!

גם לנו קבע הרבי מציאות. הרבי קובע מפורשות שהמציאות האמיתית כיום היא, שיש חיים נצחיים, והנה זה משיח בא. בעינים הגשמיות זה נראה קצת אחרת, אבל במבחן הזה של קונפליקט בין המציאות הנראית והמציאות האמיתית – עלינו להאמין באמונה שלימה בדברי הרבי, ולראות כך את המציאות. ועל ידי זה גופא, זוכים לראות את המציאות האמיתית גם בעינים הגשמיות ● דברים שנאמרו ב"שבת שכולה משיח" שאורגנה על-ידי "מטה משיח בארץ הקודש"

מאת: הרב זושא זילברשטיין
שליח כ"ק אד"ש מה"מ במונטריאל

כאשר מתבוננים במילים החריפות ביותר בשיחת כ"ח ניסן – "מה עוד יכולני לעשות כדי שכל בני ישראל ירעישו ויצעקו באמת ויפעלו להביא את המשיח בפועל, לאחרי שכל מה שנעשה עד עתה לא הועיל? . . . הדבר היחידי שיכולני לעשות – למסור העניין אליכם: עשו כל אשר ביכולתכם . . . להביא בפועל את משיח צדקנו . . . ואני את שלי עשיתי, ומכאן ולהבא תעשו אתם כל אשר ביכולתכם",

– רואים כאן דבר נפלא: את מסירת העניין אלינו, מציג הרבי כדבר האחרון שהוא עוד יכול לעשות. זאת אומרת, שהעשייה שהרבי מצפה מאיתנו, נפעלת בכוחו של הרבי, ונחשבת כעשייתו!

זוהי נקודה חשובה מאוד, שכן לעיתים יכולה לעלות המחשבה "כיצד אנחנו יכולים לפעול עניין כה גדול וחשוב כביאת המשיח?".

מר פעם אחד מזקני המשפיעים: מדוע אומרים את תפילת "הנני העני ממעש" דווקא לפני תפילת מוסף? אלא, שכיוון שהחזן ניגש לתפילת מוסף, שהיא נוספת על התפילות העיקריות, עלול הוא לחשוב שיכול הוא להוסיף גם משלו, ולכן צריך להקדים ולומר "הנני העני"...

ביקשו ממני להשתתף ב"שבת שכולה משיח" ולשאת נאום בענייני משיח וגאולה. כפי שנהגתי במקרים דומים, גם במקרה זה בקשתי את ברכתו של הרבי. הברכה של הרבי, באמצעות האגרות-קודש, הייתה בקשר להתוועדות י"ט כסלו, והרבי מדגיש שהתוועדות זו שייכת לעניין הגאולה. מכיוון שהרבי הגדיר זאת כהתוועדות, הרי שאני יכול להרשות לעצמי לדבר מהרהורי לבי, כנהוג בהתוועדות חסידית.

ובאמת, בכוחותינו הדלים איננו יכולים להגיע למצב שבו נבקש משיח באמת, כפי שהרבי תובע. עלינו לדעת איפוא, שאין אנו פועלים בכוחותינו העצמיים, אלא בכוחותיו של הרבי, ועם כאלה כוחות, הרי יכולים אנו להגיע למצב בו נרצה משיח באמת, ואם רק לא נפריע, יכולים אנו להביא את משיח צדקנו בפועל ממש.

שמעתי פעם על החסיד הרב אהרן דוב סופרין, שניהל את מוסדות חבי"ד באנגליה במשך שנים רבות. משנה לשנה הוא העמיס על עצמו עוד תפקיד ועוד משרה, עד שכמעט וכרע תחת הנטל. כאשר הגיעו מים עד נפש, הוא החליט לנסוע לרבי ולשאול איזה עבודה הוא יכול להוריד מעצמו ולהעביר לאחריותו של חסיד אחר. הוא נכנס ליחידות, סיפר לרבי על העול הכבד שמונח על כתפיו, ושאל מה הוא יכול להוריד. אמר לו הרבי: כיצד אתה רוצה להוריד, הרי אתה עדיין לא עשית מספיק?...

הרב סופרין, כחסיד נאמן, שאל מיד את הרבי: אם כך, מה עליי להוסיף? אמר לו הרבי: החושב הינדך שמה שעשית עד עכשיו, עשית עם הכוחות שלך? הרי עשית את זה עם הכוחות של המשלח. דע לך, שעם הכוחות של המשלח אפשר לעשות הרבה יותר!

סיפור זה הזכיר לי אימרה חסידית ששמעתי באחת ההתוועדות: בהגדה של פסח, בקטע בו בעל ההגדה מפרט כיצד הקב"ה בעצמו ירד למצרים, הוא מתבטא "אני ולא מלאך", "אני ולא שרף", ובסוף אומר "אני ולא השליח". נשאלת השאלה, מדוע שלא יכתוב כאן "אני ולא שליח"? אלא, שכאשר יש שליח, הרי שלוחו של אדם כמותו, ואני זה השליח. אבל כאשר מדובר באחד שמרגיש את עצמו שהוא השליח, בה"א הידיעה – אז, אני ולא השליח...

מי שהקשיב פעם למאמר "באתי לגני" תשי"א מתוך הקלטת – ואני מניח שכיום אין חסיד חב"ד שלא האזין לקלטת זו – בוודאי שם לב שבמהלך אמירת המאמר פרץ הרבי כמה פעמים בכי. מכיוון שכל עניין אצל הרבי הוא בדיוק מוחלט, היה מעניין לעקוב ולבחון באילו קטעים בוכה הרבי. אנוני אמנם אנשים נחותים, שוכני בתי חומר, ואין לנו הבנה בנסתרות, אבל כפי שנראה לעינינו הגשמיות, מסתבר לומר שאותם קטעים בהם בכה הרבי, הם קטעים חשובים מאוד, שהרבי ראה כנראה שיידרש הרבה מאמץ כדי לפעול אותם.

באחד הקטעים הללו, מדבר הרבי על

**בלי להמעיט מחשיבותם של
אותיות הא"ב, שכידוע גדלה
מעלתם עד למאוד – הרי
כאשר מדובר במאמר
הראשון בקבלת הנשיאות,
בו מתווה הרבי את דרכו
בדור השביעי, וקובע כי
היעד הוא להביא להשראת
השכינה בעולם כולו, נראה
לכאורה שהעובדה שיהודי
יידע או לא יידע על האות
א', אינה מעלה ואינה
מורידה ממידת המוכנות
של העולם לביאת המשיח**

הצורך להפיץ יהדות בכל קצווי תבל, והרבי מתבטא שההפצה צריכה להגיע עד כדי כך שגם יהודי בקצה העולם ידע מהי האות א'.

במבט ראשון, אפשר לתמוה: מה העניין הגדול בכך שיהודי יידע את האות א'. בלי להמעיט מחשיבותם של אותיות הא"ב, שכידוע גדלה מעלתם עד למאוד – הרי כאשר מדובר במאמר הראשון בקבלת הנשיאות, בו מתווה הרבי את דרכו בדור השביעי, וקובע כי היעד הוא להביא להשראת השכינה בעולם כולו, נראה לכאורה שהעובדה שיהודי יידע או לא יידע על האות א', אינה מעלה ואינה מורידה ממידת המוכנות של העולם לביאת המשיח.

חשבותי על כך רבות, ועלה בראשי רעיון לפרש את זה. מכיוון שהקדמתי קודם שנמצאים אנו בהתוועדות חסידית, אני מרשה לעצמי לומר אותו בקול:

במהלך השנים, עמד הרבי על כמה נקודות חשובות בדרך להבאת הגאולה, שחלק גדול מהן מתחיל באות א'. אולי לכך התכוון הרבי במאמרו, שכל יהודי יהיה חודר באותם נקודות חשובות המתחילות באות א'. בתור דוגמא, אביא כאן כמה מאותם נקודות חשובות:

אמונה: במהלך השנים מניח הרבי דגש מיוחד על הצורך בחיזוק האמונה. הרבי דיבר במיוחד על האמונה במשה רבינו שבדור. עשרות שיחות ייחד הרבי לנקודה חשובה זו, והדגיש כי האמונה במשה רבינו שבדור חייבת להיות מוחלטת, ללא סייג. גם כאשר המציאות מראה ההיפך, אמר הרבי כמה פעמים, הרי צריך להאמין באמונה מוחלטת בדברי הרבי, ולהתנהג אך ורק על פיהם.

כדי שבין מהי אמונה טהורה, אספר סיפור ששמעתי מבעל המעשה: היה זה בשנים הראשונות לנשיאות של הרבי מלך המשיח, בתקופה בה ברחו המוני יהודים משכונת קראון הייטס ופינו את המקום להשתלטות המונית של שחורים. רחובות שלמים התרוקנו מיהודים, וכל יהודי שעדיין התגורר באיזורים אלה, חיפש הזדמנות למכור את דירתו ולעבור לשכונה אחרת.

מספר המעשה, חסיד סאטמר, התגורר ברחוב ס. גונס, הנמצא מעבר לשדירת איסטרן פארקווי. הוא היה אז ילד קטן, ואמו סיפרה לו כי בעל המכולת הקטנה שבפינת הרחוב החליט להשאר במקום ולא לסגור את חנותו כרוב עמיתיו למקצוע. הוא הכיר את בעל המכולת, יהודי צנום וזקן, ותמה מהיכן יש לזקן זה את האומץ להשאר באזור השורץ חיות אדם...

כשהביע את תמיהתו בקול, אמרה לו אמו שהזקן אכן פחד מאוד להשאר, והחליט להתייעץ על כך עם הרבי מליובאוויטש המתגורר בסמוך. הוא נכנס ליחידות אצל הרבי ושאל האם עליו לסגור את החנות ולעבור לשכונה מרוחקת. שאל אותו הרבי: מדוע לעזוב? הסביר הזקן שהוא מאוד מפחד. אמר לו הרבי: אם כך, מדוע לא עזבת עד היום? הסביר הזקן שמכיוון שחנותו היא החנות הכשרה היחידה באזור, הוא חש שבפתיחת החנות הוא ממלא שליחות. שאל אותו שוב הרבי: אם כך, מדוע אתה רוצה לעזוב? שב הזקן ואמר שהסיבה היחידה לעזוב היא מפני שהוא מפחד מחיות האדם שמסתובבות ברחוב. הביט בו הרבי במבט מרגיע ואמר: אם כך – אל תפחד.

הזקן יצא מהיחידות, רגוע וטוב לב. הוא סיפר לכל מכריו שהרבי מליובאוויטש אמר לו שאין לו ממה לפחד, ולכן הוא אינו עוזב את חנותו.

מספר המעשה, שכאמור היה אז ילד, זוכר כיצד בכל יום, בחזרתו מהישיבה, היה עובר דרך חנותו של הזקן ורוכש משהו – זאת, לפי פקודת אמו, שחפצה לעודד את רוחו של הזקן.

דומני, שהדברים אמורים במיוחד כלפי "אורות דתוהו" ו"כלים דתיקון" – יש אנשים הטועים וחושבים שהרבי התנה את פירסום בשורת הגאולה בתנאי שזה מתקבל. הם היו צודקים אילו הרבי היה כותב שצריך לפרסם את בשורת הגאולה "באם נתקבל", אבל הרבי לא כתב כך. הרבי כתב "באופן המתקבל", והפירוש הפשוט הוא שאין ספק שהדבר מתקבל, רק שאנחנו צריכים למצוא את הדרך שהדברים יתקבלו.

כדי למצוא את הדרך הנכונה, האמיתית – חייבים להתייעץ. כאשר מישהו עושה פעולה מסויימת על דעת עצמו, הרי הוא יכול להגיע עם הכוונות הטובות ביותר, ולפועל הוא לא מצליח להעביר את המסר בצורה הנכונה. ייתכן מאוד שאילו היה מתייעץ קודם לכן עם חסיד נוסף, עם משפיע או רב, הוא היה שומע כיוון חשיבה אחר, שונה, וייתכן והיה עורך פעולה הרבה יותר טובה, והרבה יותר מועילה.

לצד ארבע נקודות חשובות אלה, אסור לשכוח את הנקודה החמישית: "איך" [=אני]. את זה צריך להוציא. זה שורש כל רע, והמושב הזה חייב להיות מחוץ למחנה החב"די.

ל סיום, אספר סיפור מקורי ששמעתי מפי בעל המעשה, בנסיבות מאוד מיוחדות:

במסגרת תפקידי כרב בתי הכלא במחוז קוויבק שבקנדה, נפגשתי עם אחד האסירים, ישראלי, שהיה אמור לרצות עונש של 18 שנה בכלא. החוק הקנדי קובע כי לאחר ריצוי שישית מתקופת המאסר יכול האסיר לבקש חנינה, ובקשתו תידון בפני ועדת שופטים מיוחדת. הלה הגיש בקשה כזו בתום שלוש שנים למאסרו, ובקשתו נדחתה.

חלפו עוד שלוש שנים, במהלכם הוא התקדם מאוד בשמירת התורה והמצוות, וכאשר התאפשר לו לבקש שנית חנינה, הוא ביקש ממני להתלוות אליו לדיון בוועדת השופטים.

הגענו למקום. היו שם שני שופטים, האחד צעיר, והשני מבוגר מאוד. המבוגר ניהל את הדיון. הוא פנה אל האסיר וביקש ממנו לנמק לפניו מדוע הוא סבור שאפשר לשחררו מהכלא. האסיר פתח בנאום נפלא בו הסביר כי בעבר היה אסיר של הכסף, ועשה הכל למען הכסף; אולם היום, לאחר שחזר בתשובה, הוא יודע שהכסף זה לא העיקר בחיים, והוא ממש מרגיש בן-חורין.

השופט הקשיב בהתעניינות לנאומי המקורי, ואחר פנה אליי ושאל מה אני יכול לומר לזכותו. הסברתי לשופט שבמהלך

הזקן הביט בחוקר כלא מבין על מה המהומה: "אולי

אתה לא מבין, אבל אני

מתכוון ברצינות: כאן זאת

חנות, ועל כל דבר שלוקחים

– משלמים. נקודה. ומה

ששאלת אם לא פחדתי

למות, אכן לא פחדתי. הרבי

מלויבאוויטש אמר לי שלא

לפחד, ולכן לא פחדתי כלל"

שיש חיים נצחיים, והנה זה משיח בא. בעיניים הגשמיות זה נראה קצת אחרת, אבל במבחן הזה של קונפליקט בין המציאות הנראית והמציאות האמיתית – עלינו להאמין באמונה שלימה בדברי הרבי, ולראות כך את המציאות. ועל ידי זה גופא, זוכים לראות את המציאות האמיתית גם בעיניים הגשמיות.

ה נקודה השניה, היא אחדות ואהבת ישראל. שיחות רבות מספור הקדיש הרבי למען האחדות, והשיחה האחרונה ששמענו מהרבי מלך המשיח בשבת פרשת ויקהל תשנ"ב, עסקה ברובה בחשיבות ונחיצות האחדות.

משום מה, קל יותר להיות נחמדים ואוהבי ישראל לחוגים שמחוץ לחב"ד. האחדות בתוך המחנה קשה הרבה יותר. אבל דווקא הקושי לקיים את האחדות הזאת, מוכיח עד כמה היא חשובה. אילו אחדות זו לא הייתה חשובה, לא הייתה הסיטרא אחרא מקדישה מאמצים כבירים כל כך כדי לנטרל כל נצוץ של אחדות בקרב מחננו.

הנקודה השלישית היא אנכי – ראשי תיבות של "אנא נפשי כתביב יביהתי". אלו הן אגרות הקודש של הרבי, אשר באמצעותן אנו מתקשרים עם הרבי מלך המשיח וזוכים לראות ניסים ונפלאות.

הנקודה הרביעית היא: אורות דתוהו ואופן המתקבל – השילוב המנצח שיביא את הגאולה. מעניין, באותו מכתב באגרות-קודש בו קיבלתי את הברכה להגיע ולהשתתף בשבת שכולה משיח, כותב הרבי הוראה כללית בנוגע לעבודת הפצת המעיינות, שצריך להתייעץ עם אנ"ש ותשועה ברוב יועץ.

חלפו כמה שנים, עד שיום אחד בחזרתו מהישיבה הבחין שמהו אירע. הרחוב היה חסום, וכמה ניידות משטרה עמדו ליד חנותו של הזקן. מחסומי משטרת ניו-יורק לא הרשימו אותו במיוחד, ותוך שניות אחדות הוא כבר היה בחנותו של הזקן, שבדיוק באותו רגע החל לספר לחוקרי המשטרה את אשר אירע בחנותו:

"עמדתי כאן בדלפק, כשלתפתי נכנסו לחנות קבוצת בריונים שחורים ודרשו ממני לתת להם כסף. אמרתי להם שכאן לא מחלקים כסף. כאן זאת חנות, ועל כל דבר שלוקחים משלמים. הם ניסו להתווכח איתי, אבל אני עמדתי על שלי: זאת חנות, ועל כל דבר שלוקחים – משלמים. כשהם ראו שלא יצליחו לשכנע אותי, הוציא אחד מהם אקדח ואיים עלי...".

"ומה עשית?" שאל החוקר, נדהם מתעוזתו של הזקן.

"אני אמרתי להם שאם הם מאיימים עלי, אני אקרא למשטרה...". אמר הזקן בתמימות. "נו, ומה קרה הלאה?", שאל החוקר בקוצר רוח.

"מה זאת אומרתי?", התפלא הזקן התמים, "אני קראתי לכם, והנה אתם כאן. אבל בינתיים, עד שהגעתם, הם מאוד כעסו על שלא נתתי להם כסף, והתחילו לירות לכיווני. הנה, כאן מאחורי גבי מונחים קופסאות הטונה, ואתה יכול לראות את החורים שהכדורים נקבו בקופסאות. כל השמן נוזל כעת מקופסאות הטונה היקרות...".

השוטר הביט על קופסאות הטונה, ראה את תוצאות מטח היריות שכוון מטווח אפס לעברו של הזקן, והיה המום: "אני לא מבין, מדוע לא נתת להם את הכסף? לא פחדת למות? הרי כמות הכדורים שנורו לכיוונך יכלו להרוג אותך כמה פעמים?...".

הזקן הביט בחוקר כלא מבין על מה המהומה: "אולי אתה לא מבין, אבל אני מתכוון ברצינות: כאן זאת חנות, ועל כל דבר שלוקחים – משלמים. נקודה. ומה ששאלת אם לא פחדתי למות, אכן לא פחדתי. הרבי מלויבאוויטש אמר לי שלא לפחד, ולכן לא פחדתי כלל" – – –

– זוהי דוגמה של אמונה מוחלטת, ללא סייג. אמונה בטהרתה, גם כאשר מול העיניים ניצבת מציאות שנראית כהיפך החיים, גם כאשר נראה שהכל אבוד, ואפילו בעיצומם של היריות, לא פסקה האמונה. זוהי אמונה אמיתית.

גם לנו קבע הרבי מציאות. הרבי קובע מפורשות שהמציאות האמיתית כיום היא,

התפלאתי. הבנתי שהוא חשב שאני אומר שהרבי לוקח עליו אחריות, אבל מה לשופט גוי ולרבי מליובאוויטש. ניגשתי אליו איפוא, ושאלתי אותו מהיכן הוא מכיר את הרבי מליובאוויטש.

הוא סיפר, שלפני כחמש-עשרה שנה ישב בביתו ועבר בין ערוצי הטלוויזיה. לפתע ראה על המסך דמות של יהודי הדור פנים יושב ומדבר לאלפי חסידים. הייתה זו התוועדות של הרבי, ודמותו של הרבי פשוט ריתקה אותו למסך. הוא ישב כך כמה שעות, והתבונן במסך, למרות שלא הבין את דברי הרבי, וגם את התרגום הסימולטני לאנגלית לא הבין מכיוון שכרפתי אין הוא שולט היטב בשפה האנגלית.

בסיום ההתוועדות, התקשר למספר הטלפון שהופיע על המסך, ובירר מתי תתקיים ההתוועדות הבאה. מאז, בכל פעם שהתקיימה התוועדות, הוא פינה את זמנו וישב מרותק למסך לראות את זיו פניו של הרבי...

— "אם הרבי הזה, שאני כל כך מעריץ אותו, לוקח עליו אחריות, איך אפשר שלא לסמוך עליו?" סיים השופט הגוי...

ואם גוי שלא מבין ברבי, יכול לסמוך על הרבי בעיניים עצומות — הרי כל שכן וקל וחומר, אנחנו שיש לנו צל צילו של מושג מהו "רבי", ואנחנו הרי יהודים מאמינים בני מאמינים — בוודאי שעלינו לסמוך לחלוטין על דברי הרבי, ולהיות סמוכים ובטוחים בהתממשות המלאה של כל נבואות והבטחות הרבי מלך המשיח, ובעיקר הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

לפתע ראה על המסך דמות של יהודי הדור פנים יושב ומדבר לאלפי חסידים. הייתה זו התוועדות של הרבי, ודמותו של הרבי פשוט ריתקה אותו למסך. הוא ישב כך כמה שעות, והתבונן במסך, למרות שלא הבין את דברי הרבי, וגם את התרגום הסימולטני לאנגלית לא הבין מכיוון שכרפתי אין הוא שולט היטב בשפה האנגלית

שיכנע אותי לשחרר אותך."

פניו של האסיר נהיו לבנות כסיד. אם השופט לא ישחרר אותו עכשיו, הרי רק בעוד שלוש שנים יוכל לבקש שוב חנינה...

אלא שאז חלה התפנית, כשהשופט המשיך ואמר: למרות הכל, החלטתי לשחרר אותך, ולא בגלל הנאום שלך, אלא בגלל שהרב כאן אמר שהליובאוויטשער ראביי לוקח עליך אחריות!....

השנים בהן אנחנו מכירים, השתנה האסיר מן הקצה אל הקצה, ואין לי ספק כי הוא לעולם לא יחזור עוד אל חיי הפשע.

השופט עלעל לרגע בתיקו של האסיר, ואחר פנה אליי ואמר: לפי הנתונים בתיקו האישי של האסיר, הרי רכושו מסתכם בשש מאות דולר בלבד. אם נשחרר אותו, הרי נשלח אותו לארץ ישראל, ושם אין לו אף מודע וקרוב שיקבל אותו בשדה התעופה. תסביר לי בבקשה, כיצד אתה מצפה שאדם בודד, שכל רכושו מסתכם בשש מאות דולר, לא יחזור לחיי הפשע?

אמרתי לשופט שהוא אכן צודק, אלא שאנחנו חשבנו על כך וסיכמנו עם מישהו בארץ לקבל את פניו ולדאוג לו בחודשים הראשונים לשהותו בארץ.

השופט הנהן בראשו לאות הבנה, ושאל: מי בדיוק ידאג לו?

אני, שלא ראיתי צורך לומר לו את שמו המדויק של השליח עמו עמדת בקשר, אמרתי שמדובר ב"ליובאוויטשער ראביי" [רב חב"די].

השופט שמע את דבריי, והורה לכולנו לצאת מאולם בית המשפט כדי לאפשר לו להתייעץ עם השופט הצעיר בטרם יתנו את גזר הדין. עשר דקות ארוכות מאוד עברו עלינו בחוץ, עד שהורשנו לשוב ולהכנס לאולם בית המשפט.

השופט ישב בסבר פנים חתומות, לא מבשרות טוב. הוא פנה אל האסיר ואמר לו: "הנאום שלך מאוד הרשים אותי. אבל, אני לא מאמין שאתה באמת מאמין במה שנאמת... היה לך מספיק זמן בבית הכלא כדי להכין את הנאום הנפלא הזה, ולכן זה לא

מרמלשטיין - מסעדה בטעם ביתי

Mermelstein Caterers

MAYER KOHEN

351 KINGSTON AVENUE

BETWEEN CARROLL & PRESIDENT STREETS

(718) 778-3100

Let us cater your simcha...

Thursday & Friday SPECIAL:

* 2 Roasted Chickens

* Fish * Kugel * 1 Salad

ONLY \$19.75

בפעם הראשונה בהיסטוריה: ליל סדר באניטליה שבטורקיה

זוג צעיר ונמרץ רצה לצאת לשליחות בחג הפסח. הזוג חיפש מקום בו יוכל לפעול, ונזכר כי כמה פעמים הסבו את תשומת ליבו ש"בטורקיה אין עדיין חב"ד". לאחר בירור קצר עלה כי בעיר אניטליה – עיר תיירותית ממדרגה ראשונה – ישנם הרבה תיירים ישראלים, ואין שם כל קהילה או מרכז יהודי שבו יוכל היהודי "המסורתי" לעשות את ליל הסדר • יומן מרתק, גדוש ארועים המתעד שליחות בעיר אניטליה שבטורקיה בפעם הראשונה בהיסטוריה

מאת הרב אליהו הלוי סגל

הרב אליהו סגל באולם בו נערך הסדר

עצום, והשגת ספר תורה – עד לנסיעה עצמה. להצלחת העבודה המורכבת, צרפנו זוג נוסף, הרב אלון וזוגתו איריס חקשור ובתם בת הארבעה חודשים חיה מושקא.

שהגענו לשדה התעופה שקלו את כל המטען הגדול שכלל בתוכו 45 ק"ג מצות, 62 ליטר יין, סידורים לרוב,

ולא רק על אחדים, אף שכל התחלות קשות כמו בכל העניינים". הרבי מה"מ מסיים את מכתבו "... והשי"ת יצליחם להוסיף אומץ בכל האמור להצליח באופן יוצא מן הכלל שעל ידי זה תתרבה גם כן ברכת השי"ת והצלחתו בענייניהם הפרטים".

ואכן ראינו את ההצלחה על כל צעד, אם במלאכת גיוס הכספים, בקניות בקנה מידה

כך מצאנו את עצמנו בודקים מקרוב את האפשרות לערוך ליל סדר ציבורי בעיר אניטליה שבתורכיה.

לאחר התייעצות עם הי"עשה לך רבי ואישורו כתבנו לרבי מה"מ, והתשובה שקיבלנו היתה בחלק י"ג עמוד ריב – שם כותב הרבי לנשי חב"ד בצרפת ומשדלן לפעול בקרב יהודים הנמצאים בעיר נופש מכיון שבזמן זה אנשים נמצאים מחוץ להשפעות זרות וזה הזמן לדבר אתם על עניני יהדות ובמיוחד אודות חינוך ילדי ישראל.

ראינו בכך תשובה ברורה, כיון שאניטליה היא עיר נופש שמבקרים שם תיירים רבים הבאים לנפש.

הזמן שנשאר להתכונן לקראת המבצע היה כמעט אפסי. ליתר דיוק עשרה ימים לפני חג הפסח. כתבנו לרבי שאנו מבקשים את ברכתו הק' להצלחה רבה מכיון שהזמן קצר והמלאכה מרובה, ועל פי דרך הטבע אין כמעט סיכוי שנספיק לעשות הכל. התשובה שקיבלנו היתה בחלק י"ג של אגרות קודש, עמוד שיג, שם כתב הרבי "אף שכותב שלפי דעתו קשה לו לפעול על צבור ובנקל הרבה יותר השפעתו על היחיד... גם על זה קאי לשון הידוע, מזה ומזה אל תנח ידך, ובמשך הזמן בודאי יוכל לפעול גם על קבוצי אנשים

הישראלים באיטליה". היא סיפרה כי שתי דקות לפני כן סיימה שיחה עם חברתה, והיא ביקשה שתשלח לה שני קילו מצות עם הטיסות של יום חמישי. היא שאלה האם הבאנו אתנו מצות? – השבנו שלא רק מצות, אלא את כל מצרכי פסח.

ואז סיפרנו לה את התכנית שבדעתנו לבצע – סדר פסח לישראלים מטיילים. היא התרגשה ביתר שאת ואמרה "כל הכבוד! אני חייבת לקחת חלק בכל המבצע הזה, אעשה כל שביכלתי לעזור למבצע".

תוך כדי דיבור הגיע מנהל המלון עם הצעת מחיר, בסכום קרוב ל-\$3000 הוא הבטיח לצרף צוות עובדים שיעזור לנו לבשל

שמתקיים בנו היעוד של ימות המשיח "ועמדו זרים ורעו צאנכם" וכו'.

יום שלישי, י' ניסן

המטוס שלנו נחת בעיר אניטליה. נסענו למלון "דעדעמן", שם על פי השמועה, ישנם ישראלים רבים. לאחר שהות קצרה התחלנו לחפש את הישראלים, אך לא מצאנו אף קבוצה של תיירים ישראלים, מלבד קבוצה של ערבים-ישראלים... חזרנו למלון כשאכזבה גדולה בלבנו.

למחרת ביום רביעי, יום הבהיר י"א בניסן כתבנו לרבי. למעשה נשארו לנו רק

ומרור וחסה וכן ספרי יהדות בסיסיים. עברנו את המשקל המותר קרוב לחצי טון. חברת הטיסה "טורקיש ארליינס" ביקשה כמובן טבין ותקילין על המשקל העודף. לא ידענו מה לעשות, אבל כעת, לאחר מעשה אפשר לספר כי ראינו שרשרת ניסים שהיריעה קצרה מהכיל, ועלינו לטיסה עם המטען מבלי לשלם פרוטה.

לפנות בוקר של יום ג', המריא המטוס לכיוון העיר איסטנבול בטורקיה, שם החלפנו מטוס והמראנו לעבר אניטליה.

לאחר שהתארגנו קמעה, יצאנו לקניית בשוק. נלווה אלינו ישראלי בשם מרדכי. הלה אזרח טורקי לשעבר, כשפגשנו בו התחלנו לשוחח וסיפרנו לו על התכנית שלנו לערוך ליל הסדר. הוא הציע את עזרתו, ואכן הצענו לו להצטרף אלינו לשוק, כדי לעזור לנו בתרגום השפה וכדומה. הוא הסכים.

קודם שעמדנו לצאת, פגש אותנו ישראלי שנמצא בתורכיה לרגל עסקיו, ושאל באיזה לבוש אנחנו חושבים לנסוע לשוק? ענינו שבאותו לבוש כמו שאנו לבושים כעת – כובע וסיטרוק. הוא הגיב ואמר כי לדעתו זוהי סכנת חיים, מפני שמגיעים לשוק מאות אלפי אנשים, ובהם גם הרבה קיצונים מוסלמים "הלבושים שלכם מסגירים אתכם כיהודים", הזהיר אותנו.

כשהגענו לשוק, והנה אלפי איש מצטופפים

במקום. יצאנו מהמכונית שלנו, ואנחנו רואים את העוברים והשבים נעצרים, מניחים את היד על הלב או מצדיעים. יש כאלה שקדים קידה קלה...

קנינו ארגזים מכל טוב הארץ, פירות וירקות. כשסיימנו את הקניות היה לנו מלאי של ארגזים. לפתע הגיעו אלינו כמה אנשים ונטלו מאתנו את הארגזים. ברגע הראשון נבהלנו ואמרנו כי אנו קנינו זאת, אך הם ממשיכים לקחת והבנו שכנראה הם רוצים להרויח כמה גרושים שכר סבלות. כשהגיעו אל המכונית הניחו בפנים את הארגזים, השתחוו כלפינו והפכו את פניהם חזרה לשוק ללא כל בקשת תשלום. אמרנו זה לזה

הרב אליהו סגל והרב אלון חקשור שורפים חמץ ליד הנהר

ולערוך את הסדר.

כששמעה את המחיר, התקשרה בו-במקום לאחד המנהלים שיש לו קשר עם בעלי בתי המלון בעיר, ולאחר דין ודברים ממושך, הסכמנו על השכרת האולם במחצית מהמחיר שנקב קודם לכן... בנוסף הוא הבטיח לתת אולם לתפילות שבת וחג.

הגבי שפגשנו בה לא הסתפקה בכך וארגנה אסיפה של כל מדריכי הטיולים ומסרה להם פליירים על ליל הסדר על מנת שיחלקו לתיירים. כעצה טובה הוסיפה ואמרה שמחר ביום חמישי, יגיעו שמונה טיסות מישראל שיכללו קרוב ל-2000 ישראלים; "כדאי שתתנו להם פליירים על ליל

ומיים כדי להספיק להתארגן לקראת ליל הסדר, ועדיין לא התחלנו לעשות כלום.

בין כה וכה פנינו לבעל המלון "דעדעמן" וביקשנו ממנו לשכור את האולם של המלון עבור ליל הסדר. הוא ביקש שהות של שעה עד שיתן לנו מחיר, ובנתיים רצינו לצאת למלון אחר כדי לברר מחיר ואולי להשיג תנאים טובים יותר. עוד אנו יוצאים מהמלון ואשה אחת צועקת לעברנו בעברית צברית: "מה גם לפה הגעתם? מה אתם חושבים לעשות?" היא היתה נרגשת מאד.

נכנסנו חזרה למלון ושוחחנו. היא הציגה את עצמה כ"מרכזת מדריכי טיולים של

הרב אליהו סגל והרב אלון חקשור בפגישה עם אנשי עסקים בטורקיה

וההכנות לפני השבת. ואכן, עד הדקה שלפני הדלקת נרות סיימנו את כל הבישולים. הנשים הדליקו נרות שבת קודש והגברים ניצלו את הזמן הנוותר לסיים את הדברים האחרונים.

לאחר יום מפרך התפללנו מנחה והלכנו לנוח קמעה.

בשעות הצהריים של שבת קודש, דפק צעיר ישראלי בדלת חדרנו שבמלון, כאשר בידו האחת פלאפון והוא אומר כי מדריכי הקבוצות חושבים שאפשר לבטל את סעודת ליל-הסדר כיוון שנרשמו עד כה רק 23 אנשים ולדעתם מיותר להוציא את כל ההוצאות לכמות אנשים שכזאת. גם הנהלת המלון רוצה לבטל את הערב, אלא שאי אפשר לבטל זאת ללא רשותנו. מובן שלא הסכמנו.

לאחר ההודעה הזאת יצאנו לכיוון המלון דעדעמן, וכל ישראלי שנכנס או יצא קיבל תזכורת על קיומו של ליל הסדר הערב. חלק אמרו שלא נרשמו, ולמרות זאת הזמנו אותם.

עם צאת השבת בשעה 8:30, ירדנו למטבח והתחלנו בהכנת הקערות לסדר. השעה שנקבעה לתחילת הסדר היתה 8:45. חלק מהישראלים זריזים ומקדימים להגיע. גייסנו אותם לעזרה והם נענו בשמחה.

התחלנו להתפלל מעריב של חג.

הסדר מיד בהגיעם.

הצעתה נתקבלה וכבר למחר בתשע בבוקר התייצבנו בשדה תעופה עם הטיסה הראשונה. מיד כשנפתחו הדלתות האוטומטיות "נשפכו" החוצה מאות ישראלים. הללו הופתעו לראות את אנשי חב"ד מקדמים אותם בברכת "ברוכים הבאים" ועם הזמנה לליל הסדר מפואר. הם לא הסתירו את תדהמתם: "מה גם פה יש חב"ד?" "כל הכבוד!" "אין כמוכם"; "בכל מקום פוגשים אתכם ואנחנו אוהבים חב"ד", וכהנה רבות. היו כמובן גם קריאות גנאי, אבל הן היו מעטות.

כך עמדנו בשדה התעופה עד כמעט חצות הלילה, כשאז נחתה הטיסה האחרונה ויצאו אחרוני הישראלים התיירים. רק אז חזרנו למלון כדי להמשיך בתכנון הסדר.

יום ששי, ערב שבת קודש

עם זריחת השמש אנחנו מתחילים בהכשרת המטבח לפסח. את המטבח קבענו בתוך חדר ששימש עד כה כמחסן בנפרד לחלוטין מהמטבח של כל ימות השנה.

העבודה התחילה לתפוס קצב כדי להספיק את כל הבישולים,

התאונה הצפויה

מוסיף ומספר ר' אליהו סגל: באחד הלילות, כתבנו לרבי דו"ח על הפעילות באותו היום. התשובה שקיבלנו היתה באגרות קודש חלק י"ג עמוד שצד: "במענה על מכתבו מיום החמשי, בו כתב על דבר תאונת דרך שאירע לו ל"ע ול"ע וכו'. . . אשר הכל הסתיים בכי טוב ומכאן ולהבא לא ידע כל מצער ועגמת נפש ח"ו". בהמשך כותב הרבי שבכל מקום יחזיק חתי"ת וחוברות בעניני יהדות בשפת המדינה ושלמדו מתוך הספרים "אשר על-ידי כל זה תעשינה נסיעותיו שלחות לדבר מצוה, וידועה הוראת תורתנו תורת חיים בשמירת שליח מצוה בהליכתן ובחזירתן".

לאחר תשובה כזאת הלב התחיל לדפוק. הרגשתי שמשהו לא-טוב עומד להיות, והרבי מזהיר ומתריע – וגם מרגיע...

כשהגיע יום חמישי נכנסתי למתח רב, כיון שהרבי כותב "על מכתבו מיום החמישי". באותו יום רצינו לשכור מכונית כיוון שהיו לנו הרבה נסיעות ממלון למלון, והיה משתלם יותר לשכור מכונית. אך תשובת הרבי הציקה ועשינו חשבון שתאונה במדינה הזאת, זה דבר שאינו נעים כלל. איננו יודעים את השפה והמנטליות; מה גם שדבר כזה יכול להיות כרוך בהוצאות של השתתפות עצמית, ביטוח וכו'. בקיצור לא משתלם.

משום כך העדפנו לשלם למניות קצת יותר יקר אך לא להכנס לבעיות.

במשך כל יום חמישי עסקנו במבצעים שהיו בהצלחה יוצאת מן הכלל. פגשנו כאלף ישראלים ולאחר הסיבוב בין כל המלונות, חזרנו למלון אדוניס בשעה 12:30 בלילה והתחלנו לחזור לעבר המלון בו התאכסנו. עוד אני וזוגתי הולכים, הרגשתי שקצת מאחורנו עוקבים שני צעירים. כשהגענו לסיבוב שהיה חשוך במקצת, התנפל אחד הצעירים על רעייתי וחטף מידה את התיק. היא צעקה ואני סובבתי את הראש וראיתי את שני הצעירים בורחים עם התיק. התחלתי לרדוף ולצעוק עד שכ-250 מטר משם שמעו את הצעקות שלי ושוטרים שהיו באזור הגיעו במהרה.

אני המשכתי לרדוף עד שהגנבים זרקו את התיק, לא לפני שמעדו שלוש פעמים. כשהבחנתי שהם נמלטים לעבר מקומות חשוכים, עזבתי אותם וחזרתי למקום החטיפה שם כבר היו אנשי ביטחון רבים ששמעו את הצעקות שלי. בנתיים הגיעו גם כוחות משטרה גדולים ונתנו להם עדות.

לאחר שנרגעו העניינים, וחזרנו למלון שם קראנו שוב את המכתב של הרבי מה"מ וראינו ממש כמו שהרבי מה"מ כותב, שברוך ה' "הכל הסתיים בכי טוב".

למחר סיפרנו לאנשים אודות הנס שקרה לנו ועל המכתב שקיבלנו מהרבי. בין השאר סיפרנו על מה שכותב הרבי אודות האפשרות להנצל ע"י חתי"ת. ישראלים הביעו התעניינות וביקשו לקנות את הספר. באמתחתנו היו רק שני ספרי חתי"ת והללו מיד נחטפו. את השאר הפננו לבתי חב"ד הקרובים לבתיהם. רבים רשמו את שם הספר על מנת לקנותו מיד כשיחזרו ארצה.

הסיפור הזה גרם התרגשות וחזוק לאנשים רבים...

ולאחר הסיבוב חזרנו למלון אדוניס בשעה 12:30.

שביעי של פסח

לקראת שביעי של פסח ראינו כי במלון 'אדוניס' נמצאים קרוב ל-400 ישראלים והחלטנו לערוך שם את תפילת החג וסעודת משיח. דיברנו עם בעל המלון וסיפרנו לו על פעולותינו והוא הסכים לתת את האולם בחינם. בשעות אחר הצהריים הבאנו למלון את הסידורים, המצות והיין, וכן את הספר תורה. בעל המלון עצמו עזר לנו לארגן את המקום.

בליל שבת-חג התאספו כ-30 איש והתחלנו להתפלל. לאחר שירת "לכה דודי" המשכנו עם השיר "משיח, משיח", וכולם יצאו בריקוד סוער... לאחר מכן עשינו קידוש וחילקנו מהמצות שהיו ברשותנו.

למחרת בשעת עלות המנחה אספנו את החבריה והגיעו כ-35 אנשים לתפילת מנחה ולאחר מכן עשינו סעודת משיח. אנשים אכלו מצות ושתי יין כהוראת הבעל-שם-טוב והרבי הרש"ב, ודיברנו רבות אודות משיח ונבואת הגאולה בדורנו שניבא הרבי מה"מ, ולאחר מכן כולם יצאו בשירה סוחפת.

גם בלילה הזה ישבנו שעות ארוכות עם מטיילים ודיברנו איתם על אידישקייט, תורה ומצוות, משיח וכו'.

למחרת, אחרון-של-פסח, עשינו סעודת משיח נוספת, שרנו את הניגונים של הרביים ולאחר מכן התפללנו מעריב ויצאנו ללובי לדבר עם הישראלים. כעת היתה זו קבוצה שהגיעה זה עתה. גם הלילה ישבנו עד השעות הקטנות ושוחחנו בענייני יהדות.

ביום שני, כ"ג ניסן, ארגנו את כל המזוודות שנשארו לנו (4 מתוך 27 שהגענו עמם).

תמה ונשלמה השליחות שלנו, בתקוה ותפילה שזו תהיה הפעולה האחרונה שתביא להתגלות הרבי מה"מ.

לאחר שעזב אחרון האורחים את האולם התחלנו בסידור השולחנות ולעריכת סדר חוזר לעצמנו. הסדר נמשך עד שלוש בלילה. למחרת התפללנו במלון בדעדמן, ולאחר סעודת החג יצאנו לפגוש ישראלים ולשוחח איתם על ענייני יהדות.

יום שלישי, ב' דחול המועד

הבאנו אתנו כמות גדולה של מצות, וכיוון שנתרו מצות, החלטנו לחלקם בקרב הישראלים במקום. בשעה שש בערב יצאנו לכיוון מלון "פילעז" שם עמדנו בכניסה לחדר האוכל, וכל ישראלי שנכנס הצענו לו מצות. רבים הרגישו לא נעים ואמרו כי הם מקפידים

המנין היה גדול יחסית – 40 איש. מיד עם סיום התפילה התחלנו בעריכת הסדר.

ליל הסדר החל בשירת "הבאנו שלום אליכם". פתחנו בסיפור קצר אודות היהודי והגוי שהלכו לסדר והגוי שברח עם אכילת המרור רגע לפני ה"שולחן עורך"... וכן את המשל אודות הגלות והגאולה, שאל לנו לברוח ברגע האחרון. היתה הקשבה מלאה. השולחנות הולכים ומתמלאים בעוד ועוד יהודים.

מתחילים בקידוש ובקריאת ההגדה. כל אחד קורא קטע. בחלק מהקטעים כולם פוצחים בשירה כמו "מה נשתנה", "והיא שעמדה", "דיינו", "ממצרים גאלתנו", וכן בהלל.

הפצת בשורת הגאולה בטורקיה

שלא לאכול חמץ, אבל כשהצענו להם מצות – נענו בשמחה. כמו כן חילקנו חומר הסברה על פסח, והפעולה היתה מוצלחת מאד.

חזרנו למלון רק לאחר חצות הלילה, וזאת לאחר שדיברנו שעות ארוכות עם האנשים על ענייני יהדות, חב"ד משיח, ובכלל.

ביום רביעי וחמישי המשכנו עם המבצעים וביקרונו בחמשה בתי מלון נוספים, וברוך ה' שראינו הצלחה גדולה. בנתיים הגיעו קבוצות חדשות של מטיילים.

ביום שישי יצאנו למבצע נשיק, חילקנו חומר הסברה, וכן 400 "נרוניות" (נרות עם פמוטים קטנים). ב"ה הכל עבר בהצלחה יוצאת מן הכלל. פגשנו כאלף ישראלים

ב"שולחן עורך" סיפרתי את הסיפור של הרבי ששלח חסיד לאי בודד כדי לתת מצות ליהודי שחשב להמיר את דתו. גם הסברתי את נושא יציאת מצרים בדורנו, וב"ה היתה הקשבה מלאה. לבסוף סיימו את הסדר בשירה אדירה של "לשנה הבאה בירושלים" ו"אחד מי יודע".

לאחר הסדר כולם הודו לחב"ד על כך שדואגים לכל יהודי איפה שהוא רק נמצא. כ-12 צעירים וצעירות שהציגו את עצמם כבני הקיבוצים "מיוזע" ו"הגושרים" ניגשו אלינו וסיפרו כי אף פעם לא היו בבית הכנסת, וכעת מאוד התרגשו לראות אין עורכים סדר כהלכתו.

כוס תנחומין

הננו להביע את תנחומינו הכנים לכב' מעלת הרבנים החשובים מארי דאתרא וחברי הבית דין צדק דשכונת "כאן צווה ה' את הברכה", "אבירים שבאבירים"

הרה"ג הרה"ח הרה"ת ר' **אברהם שליט"א** **אזדאבא**
על פטירת **אחיו** ע"ה

והרה"ג הרה"ח הרה"ת ר' **יוסף אברהם הלוי שליט"א**
העלער

על פטירת **אמו** ע"ה

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ויהי רצון שמעתה ועד עולם לא יוסיפו לדאבה עוד, ואך טוב וחסד ימצאום תמיד כל הימים, ותיכף מיד ממש נזכה להתגלות כ"ק אדמו"ר מה"מ "והוא יגאלנו"

בשם ההנהלה

הרב יוסף חיים הכהן ראזענפעלד

הרב מיכאל טייטלבוים

כוס תנחומין

בצער רב וביגון קודר הננו להביע את תנחומינו הכנים לאימנו היקרה

מרת **שושנה תחי' ראבקיין**

וכל משפחת **קדוש שיחיו**

על פטירת אמם מרת **שמחה ע"ה קדוש**

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ויהי רצון שמעתה ועד עולם לא יוסיפו לדאבה עוד, ואך טוב וחסד ימצאום תמיד כל הימים

משפחת **ראבקיין**

מסעדת משיח

איגרת ניהומין

בצער רב הננו להביע את תנחומינו הכנים בשם כל תושבי שכונתנו לכב' מעלת הרבנים החשובים מארי דאתרא וחברי הבית דין צדק דשכונת "כאן צווה ה' את הברכה", "אבירים שבאבירים"

הרה"ג הרה"ח הרה"ת ר' **אברהם שליט"א** **אזדאבא**
על פטירת **אחיו** ע"ה

והרה"ג הרה"ח הרה"ת ר' **יוסף אברהם הלוי שליט"א**
העלער

על פטירת **אמו** ע"ה

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ויהי רצון שמעתה ועד עולם לא יוסיפו לדאבה עוד, ואך טוב וחסד ימצאום תמיד כל הימים, ותיכף מיד ממש נזכה להתגלות כ"ק אדמו"ר מה"מ "והוא יגאלנו"

דוד דרעי

אגרת תנחומין

המומים אנו מפטירתו של האי גברא יקירא אשר עסק בהפצת היהדות ובחינוך למעלה מיובל שנים הרה"ח הרה"ת **אברהם יצחק ע"ה בלאך**

ושולחים אנו בזה את תנחומינו הכנים לזוגתו מרת **יהודית תחי'**

ולכל משפחתו שיחיו

מי יתן ולא נדע צער עוד ובזכות ההתעסקות בענייני ומבצעי כ"ק אדמו"ר מה"מ נזכה תיכף ומי"ד ממ"ש לגאולה האמתית והשלמה בהתגלות מלכנו משיחנו

הרב יעקב צבי והרבנית חי' צפורה הולצמן

מטה משיח שע"י אגודת חסידי חב"ד בארה"ק ת"ו בנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח

תודה רבה וישר כוח

להאי גברא השליח הנכבד העוסק בהפצת בשורת הגאולה והגואל

הרה"ח ר' **יואל זושא זילברשטיין** שיחי, משלוחי הרבי במונטריאול קנדה

על המאמץ וההשקעה להגיע במיוחד להשתתף ולהיות אורח **בשבת שכולה משיח**,

במלון פרדייז באר שבע, ולעורר את אנ"ש בארה"ק לחיות בענייני גאולה ומשיח.

בהזדמנות זו ברצוננו לברכו בברכת מזל טוב! מזל טוב!

לרגל בוא בנו הת' **שמואל** שיחי בעול המצוות

יה"ד שכל הברכות יחולו על ראשם, עד הברכה העיקרית: לראות את מלכינו

כ"ק אד"ש מה"מ לעיני בשר בגאולה האמיתית והשלימה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ברכות מאליפות

ברגשי גיל והודיה נשגר ברכת מזל טוב חמה ולבבית לחברנו היקר, מסור ונתון לכל מבצעי כ"ק אד"ש מה"מ
ובמיוחד בהפצת בשורת הגאולה והגואל נעים ונחמד על המקום והבריות ראש וראשון לכל דבר שבקדושה

הרב הת' **לוי יצחק** שי' **קופצ'יק**

לרגל בואו בקשרי השידוכין עב"ג תחי'

יהי רצון שיהא זה הבניין בניין עדי-עד על יסודי התורה והמצוות, כפי שהם מוארים במאור שבתורה זו

תורת החסידות, ובמהרה בימינו ממש נזכה להחתונה הגדולה של כנסת-ישראל והקב"ה בהתגלות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א – מיד נאו!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מחבריק בית משיח – 770

שמעון יהודא פיוס

יוסף יצחק פרידמן

יוסף יצחק קרף

אלעד קנטור

אסף שעתל

שאול חיים זוהר

מאיר טרעגער

אורן מגדל

דינרי זהב של עולם הבא...

לקט הוראות מסיפורי חז"ל אודות רשב"י ומנהגי ישראל בקשר ל"ג בעומר ♦ כיצד קשור הסיפור של היהודי עם שני ההדסים להכנה לביאת המשיח? ♦ כיצד ממשיכים את גילוי פנימיות התורה? ♦ הפירוש הפנימי בסיפור חז"ל אודות הבקעה שהוציאה דינרי זהב ♦ ומהו הטעם למנהג ישראל שהילדים משחקים ב"קשת" בל"ג בעומר?

מספיק לרוץ עם שני הדסים...

מסופר בגמרא, כי בשעה שיצאו רשב"י ובנו מהמערה, ראו אנשים שעסוקים בעניני העולם, חורשים וזורעים. והקפידו עליהם על כך, שעסוקים בחיי שעה ומניחים חיי עולם. עד שנתקלו בערב שבת לפנות ערב ביהודי האוחז שתי חבילות של הדסים, ושאלו אותו: למה מיועדים הדסים אלו? והשיב להם: לכבוד שבת. המשיכו והקשו לו: ומדוע אינך מסתפק באחד? והשיב להם: "אחד כנגד זכור ואחד כנגד שמור". אמר לו רבי שמעון לבנו: "ראה כמה מצוות חביבות על ישראל! ואי נתיישרה דעתם.

מסיפור זה ניתן ללמוד הוראה חשובה לפועל לימינו אלה: פעולתם של רשב"י ובנו בעולם לאחר שיצאו מן המערה היא גילוי פנימיות התורה, שעייז באה הגאולה האמיתית והשלמה. וכמאמר הידוע כי עם ספר הזהר יצאו עם ישראל מן הגלות לגאולה. מאחר ועבודתם זו בעולם החלה בעקבות אותו מאורע שנתקלו ביהודי זה (שהרי קודם לכן היו במצב של קפיאה על העולם וממילא לא פעלו בו), נמצא אפוא כי במאורע זה התחילה הגאולה האמיתית והשלמה!

ומזה מובן גם בנוגע לעבודתנו עתה, שעניינה הוא לגמור ולסיים את אותה עבודה שהחלה אז – הבאת הגאולה, שיש בה לימוד מהסיפור הנ"ל של הריצה עם שני ההדסים: גם היום נמצאים אנו ב"ערב שבת לפנות ערב", בסמיכות ממש לגאולה, שלכן צריכים אנו להיות מוכנים לגאולה בכל העניינים, הן בנוגע ל"זכור" והן בנוגע ל"שמור".

אלא, שמאחר ועומדים כבר ממש לפנות ערב, ויתכן שאין פנאי להספיק ולתקן את כל העניינים הדורשים תיקון, לזה באה ההוראה

מהסיפור הנ"ל: מספיק לרוץ עם שני הדסים! כלומר: להחליט שרוצים לקיים הן את ה"זכור" והן את ה"שמור", ולהתחיל בעשיית **פעולה קלה**, כלקחת שני הדסים, ועייז כבר פועלים את הגאולה האמיתית והשלמה בעולם (כפי שהתחלת העניין היתה בזה, כנ"ל).

ויש להוסיף עוד בתוכן עניין לקחת הדס דוקא:

מעלתו של הדס היא **בעניין הריח**, וכפי שמצאנו בנוגע לדי המינים ש"הדס אין בו טעם ויש בו ריח".

וידוע, שעניין ה"ריח" מועיל אפילו להתעלפות, שכאשר מישהו מתעלף העצה היא לתת לו דבר בעל ריח חזק שעייז מתעורר מעלפנו ומתחדשת חיותו.

והעניין בזה הוא, שכדי להתעורר מהמצב של התעלפות ברוחניות שנמצאים בו עתה, צריך להיות עניין ה"ריח" של פנימיות התורה "ריח שמניך טובים", שבזה פועלים את ביאת משיח שאף הוא הלוא קשור עם עניין הריח, שנאמר בו "והריחו ביראת ה'", "מורח ודאין".

וזוהי תוכן ההכנה של לקחת הדס בערב שבת, שההכנה לשבת – הגאולה האמיתית והשלמה היא עניין ההדס, הריח – גילוי פנימיות התורה, יפוצו מעיינותיך חוצה.

(משיחת ל"ג בעומר תשי"א)

כיצד ממשיכים את גילוי פנימיות התורה?

מסופר בזהר אודות רשב"י: "רבי שמעון נפק לקרייתא, אזדמן ל"י רבי אבא ורבי חייה ורבי יוסי ... פתח כל חד וחד קרא: רבי אבא

פתח ואמר: "וה' אמר אל אברם...", פתח רבי חייה ואמר: "הארץ אשר אתה שוכב עליה...", פתח רבי יוסי ואמר: "הפעם אודה את ה'...", וכמפורט שם, שכל אחד דרש בהקשר לפסוקים אלו בשבחו של רשב"י.

ביאור הדברים: **"רבי שמעון נפק (-יצא) לקרייתא"**: מלשון "קריה" ועיר, כלומר, שיצא לעיר לעסוק בתיקון העולם, וכפי שמצאנו בגמרא שכשיצא מהמערה חיפש רשב"י ודרש אחר איזה מקום הדורש תיקון בכדי לתקנו.

– **הזדמנו בדרכו רבי אבא ורבי חייה ורבי יוסי וכל אחד דרש בשבחו**: כללות העניין של אמירת השבחים הוא בכדי לעורר את רשב"י שיגלה להם ענייני פנימיות התורה, וכידוע שכללות עניין השבחים הוא לגלות ולהמשיך את העניין שעליו נאמר השבח, כמו למשל באמירת שבחו של מקום, שהקב"ה בודאי אינו זקוק לזה, אלא שזה נאמר בכדי לגלות את ההמשכה מלמעלה.

ומאחר ושלוש תנאים אלו דברו בשבחו של רשב"י בכדי להמשיך את עניין גילוי פנימיות התורה, מובן שהדרך לפעול את המשכת פנימיות התורה היא ע"י שלושת הבחינות של שלושת תנאים אלו, שהם שלושת הבחינות של אברהם, יצחק ולאח (שלכן דרש כל אחד מהם בפסוק הנאמר על אחד משלושתם כיון שכל אחד דרש בבחינתו הוא):

הסדר של המשכת פנימיות התורה כולל שלשה דברים: המשכה ממקום נעלה ביותר; ובאופן שהמשכה זו חודרת בכל הפרטים; ועד שהיא נמשכת למעשה בפועל ולא נשארת בבחינת לימוד בלבד.

הם הם שלושת הבחינות של **אברהם**

יצחק ולאה: "אברם" מורה על דרגא נעלית ביותר כמבואר בחסידות: "שכל הנעלם מכל רעיון"; "יעקב" עניינו, כמבואר בחסידות: "יו"ד עקב", כלומר, המשכתה של ההשפעה בכל הפרטים הכי נמוכים עד לבחינת עקב; ו"לאה" מורה על המעשה בפועל, שעל-ידה נפעל עניין ההולדה בפועל ממש. (משיחת ש"פ ויצא תשמ"ג)

הדבר הראשון שעושים כשיוצאים מהמערה...

מסופר בגמרא, כי הדבר הראשון שרשב"י עשה בצאתו מן המערה הוא שהשתדל וחיפש מה שניתן לתקן בעולם, והשתדל בדבר בכבודו ובעצמו ולא על ידי שלוחיו ותלמידיו. והגע עצמך: ידוע, כי ע"י צער שהייתו במערה נגרם אצלו עליוי עצום ביותר, ועד שהגיע לדרגה שהיא באין ערוך לגבי דרגתו הקודמת. וכמסופר בגמרא, כי בצאתו מן המערה פגש בו רבי פנחס בן יאיר, ואמר לו "אוי לי שראיתך בכך" (מאחר וראה עד כמה נצטער במערה), והשיב לו רשב"י: "אדרבה, "אשריך שראיתני בכך, שאילמלא לא ראיתני בכך לא מצאתי בי כך" – כלומר: ללא השהייה במערה לא היית מוצא בי את כל אותן מעלות נפלאות שיש בי עכשיו, וכפי שמתארת זאת הגמרא, כי קודם כניסתו למערה, היה רשב"י שואל את רבי פנחס בן יאיר קושיא, והיה רבי פנחס בן יאיר משיב לו שנים עשר תירוצים, ולאחר יציאתם מהמערה, היה שואל רבי פנחס בן יאיר אותו קושיא, והיה עונה לו בעשרים וארבעה תירוצים! כלומר: הוא התעלה מדרגת "מקשה" לדרגת "משיב", ובאופן של "כפליים לתושיה", וזאת כמבואר בחסידות: מפני שהאיר אצלו בחינת התורה הנעלית ביותר, כפי שהיא למעלה מההעלמות והסתרים של קושיות.

על-כל-פנים, רואים מכאן את גודל העילוי שנפעל אצלו כשיצא מהמערה, ולאחרי כל זה – מה הדבר הראשון שעשה בצאתו מהמערה? לא עבודה עם עצמו והתבוננות בסודות התורה וכו', אלא להיפך: עבודה עם העולם: הוא חיפש מיד איזה דבר ניתן לתקן בעולם!

וסיפור זה נעשה חלק בתורה, "תורה מלשון הוראה", ובאופן השייך לכל אחד ואחד מישראל, וכמודגש בכך שסיפור זה נכלל בחלק האגדה שב"עין יעקב", לימוד השייך אף לאנשים פשוטים.

(משיחת ש"פ אמור תשמ"ז)

דינרי זהב של עולם הבא

ידוע המסופר במדרשי חז"ל, כי רשב"י הוציא את תלמידיו לבקעה, ואמר: "בקעה בקעה מלאי דינרי זהב, התחילה מושכת דינרי זהב!" לאחר מכן אמר להם רשב"י: "אם זהב אתם מבקשים, הרי זהב, טלו לכם, אלא היו יודעין שכל מי שהוא נוטל עכשיו, חלקו של עולם הבא הוא נוטל".

הפירוש הפשוט בזה הוא כי רשב"י לא התכוון שיקחו דינרי זהב, אלא אדרבה: רצה למונעם מכך, כיון שלקחת דינרי הזהב הוא עניין בלתי רצוי, כיון שעל-ידי-זה יחסר ח"ו מהחלק לעולם הבא.

אמנם, יש לומר בזה אף פירוש הפוך, למעלייתא: בכוחו של רשב"י ניתן לעסוק בלימוד התורה ללא שום מניעות ועיכובים באופן של "תורתו אומונתו". מה שיש הכרח לכאורה לעסוק בעניינים גשמיים לצורכי פרנסה וכו', הרי זה יש ללמוד מהסיפור הנ"ל: בכוחו של רשב"י לפעול, שאף במקום נמוך וירוד, בחינת "בקעה" ניתן להגיע למצב של לימוד תורה ללא כל מניעות ועיכובים, מאחר והבקעה מתמלאת מאליה "דינרי זהב", המספקים בהרחבה את כל הצרכים הגשמיים. ויתירה מכך: הדבר אף נעשה ללא שום צורך בתפילה ותחנונים, או אמירת דברי תורה, מספיק לומר ולצוות לבקעה "התמלאי דינרי זהב" ותיכף ומיד היא מתמלאת, כך שכל אחד יכול לבוא וליטול כל צרכו!

וזה שאמר להם כי מי שנוטל – "חלקו של עולם הבא הוא נוטל", יש לומר בזה פירוש הפוך: אותם דינרי זהב שנוטלים, אינם רק דינרי זהב גשמיים כפשוטם, אלא לאמיתו של דבר הינם דינרי זהב של עולם הבא! כל מי שלוקח אותם זוכה – לא סתם בדינרי זהב, אלא בדינרי זהב של עולם הבא, כפי שנמשכים בעולם הזה הגשמי!

(משיחת ש"פ בהר תשמ"ז)

הקשת המבשרת את ביאת המשיח

ידוע מנהג ישראל ש"תורה היא" – שבל"ג בעומר יוצאים ילדי ישראל תלמידי החדרים אל השדה ומשחקים בקשת.

בטעם המנהג יש לומר: נאמר בזהר: "לא תצפי לרגלי דמשיחא עד דיתחזי האי קשת" (אל תחכה לביאתו של משיח עד שתראה את הקשת (בענן). כלומר, ראיית הקשת היא הסימן לביאתו של משיח. ומאחר ול"ג בעומר הוא יום פטירתו של רשב"י, שעל-ידו היתה פתיחת הצינור לגילוי פנימיות התורה, שהיא

ההכנה וההקדמה לביאתו של משיח, לכן נוהגים לשחק ביום זה בקשת, לרמז על אותה קשת המבשרת את ביאת המשיח.

(משיחת ל"ג בעומר תשי"א)

לימוד באופן של "קשת"

טעם נוסף בשייכותו של העניין הנ"ל לתלמידים דוקא:

ידוע, כי בל"ג בעומר פסקו תלמידי רבי עקיבא מלמות, שמייתתם באה בעקבות כך ש"לא נהגו כבוד זה בזה", ולכן נקבע יום זה לשמחה ולזיכרון בקרב התלמידים, לומדי התורה, לדעת ולזכור כי יש ללמוד תורה באופן ההפוך: תוך כדי כבוד השני, שהיא ההנהגה שעל-ידה נפסק הקיטרוג על תלמידי רבי עקיבא.

שתי הנהגות אלו, באות כתוצאה משני אופנים בלימוד התורה:

בשעה שהאדם ניגש ללימוד התורה מתוך תחושה של ידיעה והכרה כי התורה היא חכמתו של הקב"ה, אזי ממילא ההתלהבות בלימוד באה מזה שלומד ומבין את תורתו של הקב"ה, ולא ח"ו מצד הרגשת עצמו, וממילא אין מקום לתרעומת על השני אם הוא מבין בצורה אחרת ממנו, ויתירה מזאת: אילו יוכיח לו חבריו כי הצדק איתו והוא אכן טעה בדבריו, הרי שהוא יכיר תודה לחבריו על שהעמידו על דרך האמת.

רק כאשר הלימוד הוא מתוך הרגשת עצמו, אזי נעשה אצלו רגש של ישות וגאווה, וממילא אם יבוא חבריו ויעמידו על טעותו בודאי הוא יקפיד ויכעס עליו, ומכאן מגיעה תופעה זו של "לא נהגו כבוד זה בזה".

העצה להגיע לסוג לימוד זה שאין בו הרגשת עצמו כלל, היא עניין ה"קשת":

מבואר בחסידות שכלי מלחמה מתחלקים לשני סוגים: חרב וקשת, החילוק ביניהם הוא בכך, שעל ידי חרב ניתן לפגוע רק באוייב הנמצא בקרבת מקום, משא"כ ע"י הקשת שמגיעה עד למרחוק.

ועניינו בעבודת ה': לא די בכך שנלחמים באוייבים הקרובים, הוי אומר: אותם אלו שכולם יודעים כי הם אכן אוייבים, אלא צריכים להזהר אף מעניינים כאלה שהם נמצאים בריחוק מקום, עניינים כאלה שלכאורה לא שייכים כלל ללימוד התורה, ודוקא כשדואגים שאף עניינים אלו ש"מסביב" יהיו מתיקונים, אז ניתן להבטיח כי הלימוד יהיה כדבעי, ללא הרגשת עצמו וממילא אין מקום לתופעה של "לא נהגו כבוד זה בזה".

(סס)

הגיעה היום קבוצה גדולה של יהודים ממונטריאל בראשם השליח הרב מנחם מענדל רסקין, שלאחר שעות נסיעה ארוכות באוטובוס זכו והגיעו לבית המקדש גופא דלעתיד.

היום הגיע לספרייה ב-770 בשעה טובה ומוצלחת כרך ט"ל מליקוטי שיחות על חומש דברים שיצא לאור לא מזמן על ידי "הוועד להפצת שיחות", אחד התמימים נידב לצורך כך מספר אברכים שהרימו תרומה לצורך קניית הספרים ל-770 להנאתם של קהל אנ"ש והתמימים.

בשעות הצהריים התקיימה ברוב פאר והדר סעודת מצווה והתוועדות מיוחדת כיד המלך על ידי משפחת דוכמן, לציון יום היארצייט לפטירתו של אב המשפחה הרב החסיד ר' ישראל דוכמן ע"ה, במהלך ההתוועדות העלו הנוכחים קווים לדמותו ולמעשיו הטובים.

יום שני ז' אייר

בכינוס ההתעוררות האחרון שנערך בכ"ח ניסן קיבלו על עצמם התמימים כהחלטה טובה ללמוד את כל קונטרס 'דבר מלכות י"ב' אותו חילק הרבי שליט"א בידי הקדושות ביום ט"ו באייר ה'תשנ"א על ארבע השיחות המובאות בו, וכדי להמריץ ולדרבן את התמימים ללמוד שיחות אלו בחשק ובחיות החליטו מנהל א.ת.ה. ד-770 לקיים סידרת שיעורים שימסרו מפי אברכים הידועים בהסברתם הנפלאה ובכושר הביטוי שלהם שיבואו ל-770 ויעבירו שיעור בנושאים הללו, וכך התבשרנו היום במודעות על כך שביום חמישי לאחר סדר חסידות ימסור הרב לוי יצחק גרליק שיעור מיוחד בשיחה הראשונה בקונטרס בנושא של 'חזרת מלכות בית דוד ושלמות משפטי התורה'.

עקב כך שהיום החלו הצומות הנהוגים לאחר החגים הידועים בשם בה"ב הוקדמה תפילת ערבית במנינו הקדוש של הרבי לשעה 20:25 שהיא השעה המוקדמת ביותר בה ניתן להתפלל תפילת ערבית.

יום שלישי ח' אייר

בשירה וריקודים ובקריאות ברוכים הבאים התקבלו היום שלוחי הרבי להודו ששבו משליחותם, לאחר שחלקם שהו שם למעלה מחצי שנה, התמימים השלוחים שנראו

מוצאי שבת קודש פירשת תזריע - מצורע אור לו' אייר

לאחר תפילת ערבית של מוצאי שבת נערך טקס ההבדלה על ידי הרב אברהם וויליאמס בנעימה ובחזנות כדרכו, לאחר מכן הוקרן על גבי המסך הענק שביזאלי הגדול קטע משיחתו הקדושה של הרבי שליט"א, ובסיומו נראתה על המסך שירת היחי אדוננו הנרגשת מפי החסידים ועידודו הנמרץ של הרבי שליט"א בידו הקדושה ובכל גופו הקדוש.

כשעה וחצי לאחר צאת השבת החלו ב-770 מנינים רבים של תמימים ששבו מ'הקהלת קהילות' וממסיובת שבת בכל רחבי ניו יורק תוך שהם מביאים מדברי הרבי למאות ואלפי אנשים וילדים, ראוי לציון כי חלק מהתמימים שהולכים למסיובת שבת מגיעים גם לשכונות חרדיות כבורו פארק ופלאטבוש וגם שם מביאים לילדים את דבר הרבי שליט"א ואת בשורת הגאולה.

במהלך מוצאי שבת התקיימה ביזאלי הגדול התוועדות מיוחדת לציון יום השנה לפטירתו של ר' דניאל נמדר ע"ה ממילאנו שנספה בתאונת דרכים מחרידה לפני מספר שנים, במהלך סעודת המצווה סיפרו מכיריו וקרובי משפחתו על אורח חייו החסידי, על הדרך שלו בהתקשרותו אל הרבי מלך המשיח. כמו כן הם הזכירו את המעשים הטובים והפעולות שנעשו להנצחת זכרו ולעילוי נשמתו [בין שלל המעשים הטובים ראוי לציון באופן מיוחד את הספרייה המהודרת והמיוחדת שבצידו המערבי של 770 המוקדשת לספרים בנושאי משיח וגאולה].

יום ראשון ו' אייר

במשך כל ימות השנה מהווה 770 אבן שואבת לנשמות יהודיות הבאות לביתו של נשיא הדור, בו נדלק ומתלקח הניצוץ היהודי שבלבם, אולם דומה כי יום ראשון הוא יום השיא בביקורים מעין אלו, וכך ניתן לצפות בכל תחילת שבוע במחזה הנללב של אנשים מבוגרים ונערים צעירים המנצלים את יום החופשה הרישמי של ארצות הברית לבוא לכאן להניח תפילין ולכתוב לרבי שליט"א. ראוי לציון כי שלוחים רבים בכל רחבי ארצות הברית ומחוצה לה מגיעים ל-770 בלוויית מקורבים, כך לדוגמה

הרב לוי יצחק גרליק מוסר שיעור עיוני בענייני גאולה ומשיח

הם חלקו את חוויותיהם עם כל התמימים. הקו שעבר כחוט השני בין כל הסיפורים היה העוצמה האדירה שיש בידיו של כל שליח בכוחו ובזכותו של המשלח הגדול, וגם במקרים חסרי כל תקווה כאשר כל סימן של ישועה לא נראה באופק לפתע פתאום מגיע הפיתרון ממקום לא צפוי בלי שום סיבה הנראית לעין, לבד מזאת שיש לנו כאן עסק עם גילוי של איך שהרבי שליטי"א מנהל את העולם.

נרגשים לחזור הביתה לבסיס סיפרו בקצרה על השליחות שלהם תוך כדי שהם מבטיחים להאריך בסיפורים בהתוועדות שתערך מחר בערב.

ביזאלי הקטן נערכה התוועדות יום הולדת כפולה לשני תמימים, במהלך ההתוועדות חזרו התמימים על מאמרי חסידות בעל פה כפי הוראתו הקדושה של הרבי וחבריהם התמימים אכלו להם שהשנה החדשה תהיה שנת גאולה וישועה באופן פרטי להם ובאופן כללי לכל העולם.

יום חמישי " אייר

בעת תפילת שחרית במנינו הקדוש של הרבי עלו לתורה שני חתני בר מצווה לראשונה בחייהם, אחד מהנערים מתגורר בעיר מונסי מחוץ לניו יורק אולם כדי לחגוג את יומו הגדול הוא הגיע ל-770 בלווית קרובי משפחתו ומספר ידידים.

לאחר התפילה הסבו המתפללים להתוועדות חסידית לכבוד חתני הבר מצווה במהלכה חזרו הנערים על מאמר הבר מצווה המפורסם 'איתא במדרש תילים' בעל פה וכל הנוכחים הרימו כוסיות לחיים וברכו את ההורים שיזכו לרוות נחת יהודי חסידי מכל יוצאי חלציהם.

תפילת ערבית הועתקה מזמנה הקבוע בשעה תשע וחצי והוקדמה לשעה 8:25 עקב תענית בה"ב החלה היום וכדי לאפשר למתענים לשבור את הצום כמה שיותר מוקדם לאחר התפילה.

יום רביעי ט' אייר

השמועות הנוראות על מצב הביטחון המחריף בארץ הקודש ועל הרציחות והפיגועים שנעשים בכל יום כמעשה שבשגרה מזעזעות פה ב-770 את כולם ובמיוחד אותנו תלמידי הקבוצה הבאים מהארץ, את התקווה לשיפור המצב מביעים כולם במנין התהילים הקבוע הנאמר לשלום ובטחונם של תושבי ארץ ישראל בכל יום לאחר תפילת מנחה במנינו הקדוש של הרבי שליטי"א, ובימים אלו ניכרת השתתפות רבה של תמימים ואברכים שהמצב הקשה נוגע ומפריע להם.

בהתוועדותם השבועית של התמימים הצפתים והחיפאים שהתקיימה בכלל 'תפארת זקנים' שליד העזרת נשים ב-770 נכחו בין היתר התמימים השלוחים ששבו אמש משליחותם בהודו והערב

מה לנו ולאחיו של רבי לוי יצחק מברדיצ'שוב?

את תחילת השיעור המיוחד פתח הרב גרליק בסיפור עם לקח מאלף בציודו: חסיד אחד הגיע ביום ראשון לרבי לוי יצחק מברדיצ'וב. רבי לוי יצחק קיבל אותו במאור פנים ובחביבות מיוחדת ושאל אותו מה היו מעשיו בתקופה האחרונה?

החסיד הנרגש, שלא ירד לסוף דעתו של רבו, עמד ולא הוציא הגה מפי. כאשר ראה רבי לוי יצחק כי חסידו אינו מבין מהי בקשתו, הוא פנה שוב לחסיד ושאלו: היכן שהית בשבת? מה ראית שם דבר יוצא דופן? ניכר היה בחסיד כי עתה הבין לאן רבו חותר, והוא החל לספר:

בתחילה הפצתי להגיע לברדיצ'וב לשבת, אך היות ולא היה בידי את המעות לנסיעה, החלטתי לצעוד רגלית ולהסתייע ביהודים טובים בעלי עגלות שיקחוני עימהם. אולם, בכל הדרך הארוכה לא נתקלתי בבעלי עגלה שפניהם מועדות למחוז חפצי. כך שירכתי את רגלי באיטיות עד שהבנתי שאת השבת לא אספיק לקבל בברדיצ'וב עקב השקיעה המתקדמת. כיוון שכך, פניתי לכפר הקרוב שהיה בדרכי, נקשתי על הדלת הראשונה שנקרתה לפני, ובקשתי רשות לשבות בבית. בעלי הבית קיבלוני ברצון רב, ולאחר שהינחתי את צרורי הלכתי למקווה והגעתי לבית הכנסת.

בחזרה מבית הכנסת פסעתי ביחד עם בעל הבית המארח שלי וכל תנועה של עצבות לא ניכרה עליו. בכלל, במשך כל השבת היה מצב הרוח של הזוג שאירח אותי מרומם ושבת. מיד בצאת השבת, לאחר ההבדלה, החלו בני הזוג לבכות ולהאנח. מדבריהם הבנתי כי בן הזקונים שלהם נפטר, והשבת היתה השבת של השבעה שלהם. מכיוון שהיו יהודים יראי שמים לא ניכר עליהם היגון הרב במשך כל השבת, אולם בצאת השבת הם חזרו להתאבל על מחמל נפשם.

לאחר מספר דקות ארוכות התאוששה האישה והחלה לנחם את בעלה ולהצדיק עליהם את הדין, תוך שהיא אומרת לו: מי יודע, אולי הוא היה גדל ונהיה גנב? אולם הבעל לא קיבל את תנחומיה. ניסתה האישה לומר לו, מי יודע אולי הוא היה גדל הופך לרוצח, וכך מוטב שמת זכאי ולא חייב, אולם הבעל לא קיבל. לבסוף אמרה האישה לבעלה שיתאושש, משום שיכול להיות שהילד שנפטר היה יכול להיות כאחיו הגדול... לאחר ששמע הבעל את המילים הללו, הפסיק לבכות ואמר שאכן עדיף שהילד ימות ולא יגדל כאחיו הגדול.

בגמר סיפורו תלה החסיד עיניים שואלות ברבו, תוך כדי שהוא מצפה לשמוע על איזו שהיא הוראה בעבודת ה' ממה שראו עיניו. להפתעתו, נותרו עיניו של רבי לוי יצחק עצומות ובקול שקט ביקש מהחסיד לתאר לו את הכפר ואת הבית בו הוא שבת. לאחר שהחסיד תיאר לו את הכפר ואת דמותם של מארחיו, נאנח רבי לוי יצחק מקרב ליבו, נטל סכין ועשה קריעה בבגדיו כדת וכדין. רק אז הבין החסיד כי הילד הנפטר הינו לא אחר מאשר אחיו של רבי לוי יצחק מברדיצ'וב...

כהיום, סיים הרב גרליק את סיפורו, אין שום יהודי בכל תפוצות ישראל שאינו מכיר את דמותו של רבי לוי יצחק מברדיצ'וב כסנגורן של ישראל! והנה, בזמן שהוא היה חי – האנשים הקרובים לו ביותר, ההורים שלו, העדיפו שבנם ימות ולא יהפך חסיד...

מסיפור זה עלינו להפיק לקח חשוב: יכול להיות שעכשיו האמונה האיתנה שלנו ברבי שליטי"א כמלך המשיח נראית משונה למספר אנשים. אולם עלינו לדעת כי הכל ניסיון, וכמו ששמו של רבי לוי יצחק ושמה של החסידות נודע לתהילה מאז אותם ימים של החרמות ונידויים – כך עלינו לזכור כי בסופו של דבר הרבי שליטי"א יתגלה, ואז יוכח לכל אותם מלעיזים כי אמונת החסידים היתה הדבר הכי אמיתי והכי נכון.

השיעור העיוני השבועי בעניני גאולה ומשיח התקיים הערב במתכונת מיוחדת, וכך לאחר סדר חסידות סודרו מספר שולחנות בציוד המערבי של 770 ועשרות רבות של בחורים ואברכים התיישבו שם והאזינו בשקיקה לשיעורו של הרב לוי יצחק גרליק, שהזכיר לציבור כי השיעור מתקיים בסמיכות ליי"ג יום היארצייט של אחיו הצעיר של הרבי שליטי"א ר' ישראל אריה לייב שלעילוי נשמתו נדפס הקונטרס אותו חילק הרבי שליטי"א. את השיעור פתח הרב גרליק בסיפור מאלף מרבי לוי יצחק מברדיצ'וב והלקחים אותם אנו לומדים מסיפור זה לתקופתינו אנו (ראה מסגרת), בגמר הסיפור 'התנצלו' הרב גרליק כי אינו יכול ללמד את כל השיחה בזמן שהוקצב לשיעור, אי לכך ובהתאם לזאת הוא יבאר נקודות בשיחה שעל ידם תתבאר כל השיחה באופן חדש ומקורי. ואכן במשך למעלה משעה וחצי ישבו כמאה וחמישים תמימים ואברכים והאזינו בדומיה לכל הגה של מוסר השיעור תוך שהם מפגינים קורת רוח והנאה מרובה מההסבר הנפלא.

השיעור הסתיים בהכרזה מלאת רגש של יחי אדונינו ובגמר השיעור הפטירו רבים מהתמימים – לאחר שהודו לחברי הנהלת א.ת.ה. יוזמי סדרת השיעורים - כי עתה לאחר ששמעו את ההסבר המקורי שהטיל אור חדש על פני השיחה כולה הם יגשו ללמוד השיחה מנקודת מבט אחרת.

יום שישי י"א אייר עש"ק אחרי-קדושים

חברי הנהלת א.ת.ה. ד-770 אינם יודעים מנוחה מהי ויצאו היום ביוזמה חדשה שתחסוך לתמימים היוצאים למבצעים כסף וזמן יקר בדרכם לסיבוב שבועי בקרב המקורבים, המדובר הוא במבצע מיוחד בו יכולים התמימים להשיג כריכים (סנדוויצ'ים) שברכתם בורא מיני מזונות ממולאים ביד טובה ובצורה נאה במחיר של דולר בודד (פחות ממחיר החנות), הכריכים נמכרים לכל החפץ בחנות הימבצעים סנטערי כך שקונים אותם ביחד עם העלונים ודפי פרשת השבוע.

סמוך לכניסת שבת הגיע ל-770 הכיסא המלכותי של הרבי שליטי"א לאחר שבמשך חודש תמים היה בשיפוצים ובצביעה, כך שבשבת הועמד כבר הכיסא המחודש, במשך החודש החולף כשהכיסא היה בשיפוצים הועמד בשעת התפילות וההתוועדויות הכיסא הישן של הרבי בו הופסק השימוש בתחילת שנות הלמ"ד שרגליו חושקו בחישוק מיוחד שמר עליהם לבל יקרסו.

בעת תפילת קבלת שבת לאחר הפיוט של ילכה דודי שב ונשנה על עצמו מפגן האמונה האיתנה בדברי הרבי שליטי"א ובנבואותיו, וכך במשך דקות ארוכות רקד ושר הקהל את הכרות הקודש יחי

אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד, אותה קריאה שעודד הרבי שליט"א במרץ במשך שנה וחצי, השירה היתה מתוך אמונה לזהות שהנה הנה תכף ומיד הרבי מתגלה ולוקח אותנו לעבר הגאולה השלימה.

יום שבת קודש י"ב אייר פרשת אחרי - קדושים

לאחר שבשבעות האחרונים לא עלו חתנים לתורה בימי שבת קודש בשל ימי ספירת העומר. עלו השבת שני חתנים שיום חתונתם נקבע ל"ג בעומר, לאחר הקריאה עלה לבימה הרב לוי יצחק גרליק, ולאחר קריאת היהיום יום פתח הרב גרליק בדבריו תוך שהוא מזכיר לציבור את התאריך של ט"ו אייר לפני עשר שנים בו חילק הרבי שליט"א את קונטרס 'דבר מלכות י"ב' לאחר תפילת ערבית, וכן את שירת היחי אדוננו בשנת ה'תשנ"א! אותה עודד הרבי בעוז, דברים אלו צריכים לחלחל בכל חסיד וחסיד ועליו ללמוד את הקונטרס שהרבי חילק משום שזוהי תורה של משיח שבכתב, דברי הרב גרליק שנאמרו בלהט ובחיות האופיינית לו היכו הדים בלב כל הציבור

שהאזין לדבריו בהתענינות רבה.

בשעה אחת וחצי החלה התוועדות הקדושה של הרבי שליט"א כאשר על שולחן ההתוועדות מונחים על גבי מפה צחורה בקבוק יין וגביע כסף שעליו מוטבעים באותיות כסף 'יחי המלך המשיח', וכן המזונות המכוסים במפית לבנה עליה רקומה הכרזת הקודש 'יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד', הכרזה שכל הקהל שר וזימר בהתלהבות.

לאחר תפילת מנחה במנינו של הרבי שליט"א בה עלה לתורה חתן בר מצווה, למד כל הציבור את פרק ג' בפרקי אבות כאשר משנה אחת נלמדת בעיון עם כל מפרשי המשנה ושיחה של הרבי מתוך קונטרס שהוציאו חברי א.ת.ה. ולבסוף התיישב הציבור הרב של אנ"ש ותלמידי התמימים לסדר ניגונים ארוך במיוחד, ובסיומו חזר המשפיע של הישיבה הרב מיכאל גולומב על מאמר חסידות בעל פה. יהי רצון שעוד לפני יום ט"ו באייר היום בו עודד הרבי שליט"א לראשונה את שירת 'יחי אדוננו', נזכה לחזות שוב במחזה המופלא של קבלת המלכות על ידי המלך שיוליכנו מהרה קוממיות לארצנו אמן ואמן.

"יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד"

השקעה בטוחה בחינוך בחוריק

ישיבת תמימי מנחם - בורו פארק

מתיבתא עבור בחורים רצינים וחסידים מגיל 14-16

החלה ההרשמה לישיבה ההולכת ומוקמת בעו"ה. ישיבה אשר תשקיע בחינוך התלמידים לקבלת עול, תפילה בהתבוננות ובמתינות, עבודת ודרכי החסידות, לימוד וחיות בניגונים חסידיים לכביים והתוועדויות, ענייני משיח וגאולה לצד לימודי הנגלה והחסידות, בהסברה ברורה ולהוטה.

- מתקבלים בחורים מהעיר ומחוצה לה
- השגחה קפדנית וצמודה
- שכר לימוד ממוצע
- יחס אישי
- אירוח משפיעים וראשי ישיבות
- תכניות מיוחדות לשבת
- פנימיה

הישיבה תפתח אי"ה בר"ח אלול הבע"ל"ט מספר המקומות בפנימיה מוגבל

לפרטים ולהרשמה נא לפנות אל מנהל הישיבה:

הרב חיים זלפין 718/854-4139

פרסום ראשון

מראות קודש מהתוועדות

ל"ג בעומר תשכ"ב

